

[Handelsministeren]

på de statslige sømandsskoler, kan jeg oplyse, at de har indsendt budgetter for det kommende finansår, 1978, på i alt 8,6 mill. kr., men man har måttet beskære dem med 1 mill. kr. i forhold til det, de har ønsket. Og deres ønsker bygger kun på, at man fortsætter det hidtidige aktivitetsniveau. Det er særdeles beklagelige konsekvenser, men jeg har forstået, at man har været opmærksom på, da man gennemførte besparelserne, at det måtte få visse konsekvenser.

Jeg er imidlertid naturligtvis parat til at drøfte spørgsmålet med hr. Karlskov Jensen og med repræsentanter for andre partier for at se, om man kan finde en anden måde at gennemføre det på, men som det ligger for mig i øjeblikket, vil det være ganske svært.

Karlskov Jensen (V):

Jeg takker for det lidt betingede tilsagn, som jeg fik fra handelsministeren her. Det er da rigtigt, at også venstre har været med til at gennemføre en række besparelser – dog ikke disse – men ved den besparelse, der ligger til grund her, er der jo tale om en lineær nedskæring af budgetterne, så vidt jeg har forstået, og dette er vel et eksempel på, at man ikke kan gå videre ad den vej uden at få uheldige virkninger ud af det, men at man nok i stedet for bør se på de fremtidige budgetter, og det vil vi være meget parate til.

Jeg mener, at vi bør prøve på at tage dette spørgsmål op, også fordi samfundet har behov for de unge, der får denne uddannelse, og det, at man lukker af for dem her, betyder formentlig, at disse unge holdes ude i arbejdsløsheden i stedet for at få en uddannelse.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Desværre tror jeg, jeg må bekræfte, at dette betyder, at nogle, som med stor sandsynlighed ville kunne få arbejde, ikke får det, og det er en uheldig konsekvens. Derfor vil jeg også meget gerne drøfte, om man kan finde en løsning. Men jeg ved fra mine kolleger, der repræsenterer større uddannelsesbudgetter end jeg, at det ikke er noget enestående, at disse nedskæringer medfører, at folk, der kunne have fået en uddannelse, ikke får den, desværre.

Alfred Hansen (DR):

En af de begrundelser, der fremføres, når man skærer ned på uddannelserne, og i forbindelse med adgangsbegrænsning, er, at vi ikke skal uddanne folk til ledighed. Vi står her over for en uddannelse af ikke særligt stort omfang, men med store konsekvenser for de få elever, som rammes, især da man ikke kan tilfredsstille efterspørgslen efter færdiguddannede.

Jeg står her med Morgenposten fra 12. marts, og til dette blad udtaler forstanderen for Svendborg søfartsskole, Henning Thallund, at det ser ud til, at man må reducere det nuværende antal uddannelsessøgende fra 100 på nuværende tidspunkt til ca. halvdelen fremover, hvis man fastholder bevillingen på de 825.000 kr. Samtidig oplyser forstanderen, at man havde indsendt til direktoratet for søfartsuddannelserne budgettet, som var på 1,1 mill. kr., og at man fik det retur med godkendelse, med accept, og en bemærkning om, at det nærmest var et udtryk for underbudgettering. Bagefter kommer så handelsministeriet ind i billedet og reducerer det med ca. 300.000 kr.

Jeg synes, dette er beklageligt i en tid, hvor man i hvert fald tilsyneladende giver udtryk for, at man vil fremme beskæftigelsen, navnlig for unge arbejdsløse, og giver mange hundrede millioner kroner til et sådant formål. Samtidig må man nok sige, at effekten heraf mange gange er ret tvivlsom. Her kunne man med ringe statsmidler sikre unge ikke bare en god uddannelse, men også helt sikker garanti for, at de kan komme ud og bruge deres uddannelse til noget fornuftigt.

Jeg mener, det er billigere og bedre og menneskeligt mere tilfredsstillende, om man i stedet for at give arbejdsløshedsunderstøttelse lader de unge få en uddannelse og få noget at arbejde med fremover.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil tage konkret initiativ til at søge om en tillægsbevilling, og om ministeren har været klar over konsekvenserne af denne nedskæring. Hvis ikke ministeren har det, var der måske god grund til at revidere opfattelsen.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Det kan kun varme en handelsministers hjerte, at partier, som normalt repræsenterer den side af salen, der vil skære yderligere